

στεναγμός

στεναγμός, ο, ουσ. [<αρχ. στεναγμός <στενάζω], ο στεναγμός· ο θρήνος: «τέτοιο στεναγμό δεν ξανάδα σε κηδεία ανθρώπου»·

- *έγινε στεναγμός*, *έγινε* μεγάλος θρήνος, *θρήνησαν* γοερά: «έγινε τέτοιος στεναγμός στην κηδεία του τάδε, που λύγισαν και τα σίδερα»·

- *έπεσε στεναγμός*, βλ. *συνηθέστ*. *έγινε στεναγμός*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας